

ALARM!

Oktober 2008

Blad van de Stichting Internationale Reddingshonden Groep Beemstraat 74, Gameren, 5311 AD; Donaties: Postbank 736649 te Zaltbommel.

Copyright J. Bogers

Nieuws over de trainende leden

De IRG heeft momenteel 14 trainende leden. Er zijn vijf nieuwkomers, nou ja, niet allemaal even nieuw maar goed: Margareth de Bruin is opnieuw met de training gestart, samen met Cato haar Melchelse herderpup. Jeff van Someren is begonnen met zijn bruine labradorpup Mike, Judith de Vos met haar Kooikertje Sam, Martie Thomassen met Gismo het Duitse Herdertje en sinds de najaarscursus kunnen we ook Jan Reuvekamp met de Hollander reu Arris verwelkomen.

Liesbeth de Wit is in verband met ziekte voor lange tijd uit de running. Wij wensen haar veel beterschap en sterkte toe. Oud IRG lid Willem de Wit heeft zijn hond Max moeten laten inslapen. Ook hem wensen wij alle sterkte toe.

Bedankt!!

Na een schitterende trouwdag op 24 mei jl. willen wij iedereen van de IRG bedanken voor zijn en/ of haar aanwezigheid op onze bruiloft en bijdrage aan het

cadeau. Het mooiste cadeau voor mij persoonlijk was natuurlijk het zelfgemaakte waterpijpje van Jan met als inhoud mijn behaalde SIN-puincertificaat.

Marion en Simon Broekhuizen – Klijnhout

Inzetten van de IRG

1 Februari 2008

Dinsdag 19 februari j.l. kreeg Irene het verzoek van de politie van Delft om te gaan zoeken met onze honden naar een vermiste jongen in Delft. Woensdag 20 februari om 14.00uur werden Jan, Irene, John en ikzelf verwacht op het bureau in Delft. Na alle nodige informatie gekregen te hebben, zijn we met de honden naar de plaats gereden waar het vermoeden bestond waar de persoon zou zijn verdwenen. De vermiste persoon was een jongen van 22 jaar, een week eerder was hij als vermist opgegeven door de familie.

Die nacht van de vermissing heeft de politie kunnen vaststellen dat de jongen nog een telefoongesprek heeft gehad met een vriendin. Die zou hij verteld hebben dat hij van een brug zou springen. De politie

wilde graag bevestigd hebben of de man bij een brug (10min. van zijn huis) zou kunnen liggen.

Irene ging met Asko als eerste aan de slag. De oever werd langs gelopen en Asko liep in ras tempo steeds verder en verder. Niks. Toen ze terug liep met een zoekende Asko, waren we wat verbaast dat er een schip aan kwam varen. De scheepvaart zou n.l.stil gelegd worden... Op het moment dat de boot door de politie naar de kant werd gewezen, kwam er voor Asko een wel zo bekende lucht boven, dat hij een stevige verwijzing gaf, van enthousiasme dook hij in De Schie.

Toen mocht Floyd uit z'n kooitje, weglappend van de brug, stroomopwaards, 10meter, 30 meter, 60 meter, 90 meter, tjakka...verwijzing. Niet meer weg te krijgen. Op dezelfde plek waar Asko te water ging, kon ik Floyd nog net op het droge houden...

Toen Rick uit het kooitje mocht en lucht kreeg op dezelfde plek als z'n voorgangers, dook hij in de reeds klaar liggende brandweerboot en keek naar Jan met een blik van "waar blijf je nou?"

De vaart leverde niet veel informatie op. Alle honden hadden niet veel met het open water...

Na analyse door Jan van wind en stroming, zijn duikteams van de brandweer in het water gegaan. Uren zijn de mannen in het koude water geweest. Wij konden alleen maar wachten. Het werd donker, de autoruiten bevroren, maar de mannen gaven niet op. Zo overtuigt waren ook zij van de verwijzingen van onze honden.

En uiteindelijk, (met de laatste fles zuurstof,) vonden ze het slachtoffer onder de brug. Wat zo'n moment met iedereen doet, is ook op deze computer niet te beschrijven...

Onze knappe Asko, Katja, Ricky en Floyd hebben allen 110 meter van de plaats waar de jongen is gevonden, verwezen. Het is een wonderlijke puzzel...

Ingrid.

Als aanvulling op het bovenstaande verslag, wil ik jullie nog melden dat de formule die Jan gemaakt heeft om in het water een slachtoffer te localiseren, zijn resultaat bij

deze inzet wel heeft opgeleverd. Volgens de berekeningen van Jan zou het slachtoffer verder weg moeten liggen. Jans berekening kwam op 15 meter nauwkeurig. Onvoorstelbaar voor iedereen was om in eerste instantie te geloven dat de honden op een bepaalde plaats aangaven en dat het slachtoffer 100 meter verder zou moeten liggen! Toch bleek dat inderdaad het geval. De formule wordt nu elke keer opnieuw ingezet en getest en uiteindelijk hopen we dat deze formule inderdaad zijn vruchten gaat afwerpen.

2 April 2008 Inzet Delfgauw

Jan, Irene en Ingrid zijn op maandag 5 mei naar Delfgauw vertrokken voor een waterinzet. De eerste dag hadden de honden al flink lucht en dat was nu de tweede dag bepaald niet anders. Asco en Floyd zijn beiden ingezet en beiden hebben een flinke verwijzing gegeven echter beiden op een andere plaats. Over de plaatsen waar we nu een verwijzing hebben kun je een cirkel trekken, dus we hebben toch wel erg sterk het idee waar hij zo ongeveer moet liggen. Duikers hebben de plaats afgezocht, doch niets gevonden. Wel merkte men op dat ze op een aantal plaatsen tot hun middel in de veen verdwenen, dus het was niet ondenkbaar dat ons slachtoffer gewoon in de prut zou verdwijnen. Rick en Katja gaven wel aan dat de waterplas hen interesseerde maar een forse verwijzing konden wij het niet vinden. Floyd en Asco daarentegen waren zich meer eens, alleen de plaats waar baarde ons zorgen. Steeds werd op het water verwezen, maar we konden er geen chocola van maken. Ondanks intensief duiken van de brandweer hebben we het slachtoffer daar niet kunnen vinden.

Het Bringsel

Na een lange periode te hebben ontbroken, is eindelijk het bringsel ter hand genomen. Het woord is aan Margareth Gijbels. Zij geeft het bringsel door aan Jeff (& Noelle) van Someren

Zo'n 7 jaar geleden kreeg ik een informatiefolder van de IRG in mijn handen gedrukt met de vraag of dat niet iets voor mij zou zijn.

Na de folder gelezen te hebben, was mijn belangstelling gewekt en er zou op korte termijn een introductie cursus gegeven worden. Daar had ik wel belangstelling voor.

Ik had op dat moment 3 honden maar... alle 3 al aardig op leeftijd.

De enige die nog in aanmerking kwam was mijn toen bijna 10 jarige Jack Russell.

De cursus was erg leuk en leerzaam maar er werd mij wel verteld dat het toch zeker wel zo'n 2 tot 3 jaar duurt voordat een hond zover is dat hij ingezet kan

worden dus kwam er gezien de leeftijd van mijn "Jack" geen vervolg op deze cursus.

Vorig jaar ben ik weer bij de IRG gaan trainen dit keer met de Duitse herder teef Ashley van mijn man. Deze hond is gek van een balletje en ze doet niets liever dan werken voor haar baas daarom leek het mij de ideale reddingshond dus.....aan de slag.

Helaas moest ik door verschillende omstandigheden na een half jaar stoppen met het trainen met Ashley.

De teleurstelling was groot en ik nam mij voor om niet weer 6 jaar te wachten voordat ik weer met een hond bij de IRG zou gaan trainen.

Maar ja dan moet je wel een geschikte hond hebben!!

Dus begon ik uit te kijken naar een nieuwe hond, het liefst een puppy maar als asielmedewerkster vond ik dat het een asielhond moest worden en ja het asiel is nou niet echt de plek waar je vaak puppy's vindt.

In November werd ik door een medewerkster van het asiel gebeld met de mededeling dat mijn toekomstige reddingshond binnen was gebracht!!

Er was een kruising Mechelse herder teef met 2 puppy's van 2 weken oud binnengebracht. Het reutje was helemaal wit hij leek op zijn opa die een witte Canadese herder bleek te zijn en het teefje was een kleine Mechelse herder. Dit kon niet mooier en hoewel we natuurlijk niet wisten of het een geschikt hondje zou zijn, hebben we toch vrij snel besloten om haar te "adopter".

Over de naam hoefde ik niet lang na te denken dit cadeau-tje noem ik Cato(tje).

Sinds begin januari zijn wij nu aan het trainen en we hebben zelfs onze 1^e vierdaagse voorjaarscursus al achter de rug! Cato maar vooral ik zal nog veel moeten leren maar....."we gaan er voor" en we hopen dat Cato ooit een inzetbare reddingshond wordt.

Margareth Gijbels en Cato.

SIN

Vlakte examen SIN

Op zondag 16 mei zijn in de ochtend vijf examenkandidaten opgegaan voor het vlakte examen.

Helaas zijn geen van allen combinaties geslaagd voor het examen. Wij wensen Miriam & Eros en Connie met Jet dan ook veel succes bij hun volgende poging.

Puinexamen SIN

Op zondag 16 mei vond in de middag het puinexamen plaats met 2 examenkandidaten. Hiervan is Marion met Chiara geslaagd voor het examen.

"Mijn eerste examen..."

Op 16 mei was het dan zover; net gepland voor mijn brui-loft en huwelijksreis, nog even puinexamen doen. Naast

alle rompslomp van het huwelijk ook nog eens bezig met de voorbereidingen rond het examen. Nog maar even kijken naar de theorie, het examenregelement en vervolgens de hele ochtend rondhangen bij andere nog zenuwachtigere kandidaten voor de vlakke. Nadat Jan erg snel klaar was, was het onze beurt. Heel erg spannend en vreemd om ineens zelf alle beslissingen te moeten nemen. En zowaar het eerste slachtoffer gevonden, goed verwezen en door mij goed opgepakt. Het tweede slachtoffer ging een stuk minder. Nou ja, bij de baas dan. Chiara geeft aan, ik ga er op in en aangezien ik in het aangegeven gat alleen een helm zie liggen, slaat de onzekerheid toe. Toch maar het belsuit genomen dat Chiara iemand heeft gevonden. Na een opmerking van de examinatoren mocht ik verder met zoeken. Pfff... dat was best vermoeiend.

Het derde slachtoffer werd ook gevonden, ook al had ik sneller moeten reageren. En dan het besluit om te bepalen of het hele gebied doorzocht is en er niemand meer ligt... Gelukkig was het maar een examensituatie want zo'n keuze vind ik erg moeilijk te maken. Maar.. het resultaat mag er zijn! Geslaagd! Met de gemaakte opmerkingen gaan we komende tijd enthousiast aan de slag. Mijn eerste examen zit er op! Wat een mens ineens anders kan gaan reageren in een andere situatie! Gelukkig vloog Chiara die dag over het puin, wat al mijn fouten heeft kunnen compenseren.

Marion

Examen Keurmeester

Op 16 mei heeft Miriam theorie examens moeten doen voor het keurmeesterschap. Zij is hiervoor geslaagd.

'De kunst van het keuren'

Liggend in een niet al te ruim verstek werd me een tijdje geleden gevraagd of ik het traject in wilde om tot SIN-keurmeester te worden opgeleid. Los van het risico dat een negatief antwoord het gevolg zou kunnen hebben gehad dat ik permanent in het verstek had moeten blijven, hoefde ik niet lang over deze vraag na te denken. Binnen de IRG staat de kwaliteit van de honden (en hun geleiders) in een hoog vaandel. Los van alle (al dan niet terechte) kritiek die de afgelopen jaren over de SIN is geuit, is de kwaliteit van de SIN-gecertificeerde combinaties uiteindelijk ook het enige waar het om draait. Daar een positieve bijdrage aan kunnen leveren was voor mij de reden om ja te zeggen op de vraag die mij in het verstek gesteld werd.

Maar hoe nu verder?

Hoe wordt je ingewijd in de "kunst van het keuren"? Het gezegde "Meten is weten" is zeker van toepassing op de SIN. Tijdens SIN examens wordt "gemeeten" of hond en geleider voldoen aan de kwaliteitseisen die binnen de SIN (en dus ook binnen de aangesloten verenigingen) is afgesproken. Voor het

weten is echter meer nodig. Om te kunnen "weten" moet je namelijk wel weten waar het over gaat. Naast een stuk ervaring is daarbij ook (theoretische) kennis van belang. Het theorie examen (vlakke en puin) heb ik inmiddels achter de rug. De komende tijd zal ik door mee te lopen tijdens examens de kunst van het keuren in de praktijk onder de knie proberen te krijgen. Een praktijkexamen zal dit traject dan afsluiten.

Miriam Vermeeren

De IRG en de "Pers"

Ingrid heeft met Floyd een demo gegeven bij de spreekbeurt van Colin.

"Het verzoek kwam van Liesbeth (die helaas was verhinderd).

Ze vroeg me om samen met Floyd assistentie te verlenen bij de spreekbeurt van Collin, het neefje van Liesbeth en Willem. Collin is ons allen bekend van de cursus, alwaar hij voor ons gewillig als slachtoffer steeds weer spoorloos was. De spreekbeurt zou dus over het reddingshonden werk gaan.

Collin was al de zondag voorafgaand bij Liesbeth geweest om de nodige informatie te verkrijgen.

Vrijdag 25 januari ben ik naar de basisschool in De Meern gereden samen met Floyd die in de gaten had dat er iets bloedserius stond te gebeuren.

Collin heeft alle uitleg gegeven in zijn klas aan de 18 medeleerlingen. En uiteindelijk kwam een ieder vol verwachting naar het schoolplein gestormd en bleef keurig (hoe moeilijk dat ook was) bij het hek staan wachten tot ook de juf present was. Nadat ik een aantal vragen had gesteld, bleek dat een ieder wel heel goed had opgelet bij de spreekbeurt, want bijna alle vragen wisten ze te beantwoorden. Over b.v. wind richting en soorten van verwijzing...

Collin mocht een meisje uitkiezen die een jut oefening met Floyd mocht doen.

15 Meter verderop mocht ze tegen een muur aan zitten (de kinderen wisten na uitleg dat slachtoffers zitten of liggen) en had de kong voor zich op gepaste afstand. Floyd had zich al een uurtje zitten opladen dus 15 meter was achteraf een iets te korte afstand, het woordje "zoek" werd overstemd door een "aaahhhhhiiiiiiiiiiiiiiiii" en Floyd stond alweer voor me met de kong. Het leek me nu verstandiger om het meisje om het hoekje te laten zitten met de kong. Viel niet tegen dat ze nog durfde... Na het woordje "zoek" klonk weer de alom bekende kreet, nu iets gedemd omdat ze gelukkig om de hoek zat. En weer was daar Floyd, klaar voor het echte werk... Wilma, de moeder van Collin had ik een plekje gewezen waar ze na de jutoefening, Collin mocht verstoppen. Toen kon ik nog even uitleg geven over het bringsel van Floyd. Ik maakte Floyd gereed en vertelde de kinderen dat ze achter me aan mee mochten lopen, Floyd nam echt heel voorbeeldig de tijd om het schoolplein te doorzoeken en ging gelukkig niet in een spurt naar Collin toe. Hij gunde ons ook wat... Hij dook de bosjes in en kwam heel duidelijk als een model red-

dingshond met bringsel tussen de blinkende witte tanden en big smile...iedereen zag het....naar me toe.

Ook het "laat zien" was voorbeeldig. Iedereen joelde van plezier, het geluk kon niet op, Collin was gevonden en Floyd was de held. Ook de Juf stond perplex. En Floyd kreeg de aandacht die hij altijd zo graag krijgt.

Met een zak vol kluiven en een prachtige bos bloemen gingen we tevreden naar huis. En het cijfer??? Een dikke vette 10".

"Hoi ingrid hier de foto's die we hebben gemaakt, ik had een 10 voor mijn spreekbeurt en ik wil je nog een keer bedanken dat je bent gekomen en een stevige knuffel voor floyd. Collin en Wilma"

De najaarscursus

Deze keer in oktober zijn we weer naar Uffelte gegaan. Een oud en vertrouwd adres, waarbij toch steeds weer opvalt, hoe ideaal de vakantieboerderij daar gelegen is. Lekker aan de rand van het bos, en zo vanuit de boerderij kunnen we dan ook naar ons oefenterrein lopen. Als elk jaar nu ook weer op zaterdag de slijpacht, maar we zullen fikse pogingen ondernemen die te vermijden.

We begonnen de cursus op donderdagochtend met een enigszins uitgedund groepje. Martie moest helaas op het laatste moment afzeggen vanwege griep en Jeff kon pas vrijdagmiddag aanschuiven. Het weer viel ondanks de wat negatieve voorspellingen reuze mee. Eigenlijk wel ideaal voor een vlaktetraining, want het was niet zo warm, het waaide en bij tijd en wijlen hadden we een piepklein buitje.

De honden lieten navenant prachtig werk zien en de training vorderde derhalve gestaag. 's- Avonds schoven we aan bij Frederikshaven, waar ons gigantische schnitzels te wachten stonden. De volgende dag hadden we weer heerlijk zoekweer. De honden hadden er zin in en de afstand die genomen werd om het slachtoffer toch vooral te kunnen vinden, werd door

veel honden steeds groter gemaakt. Volgens Ingrid had Floyd er bij aanvang van de cursus helemaal geen zin in gehad. Ze betwijfelde of het wel goed zou komen. Floyd heeft haar echter flink voor de gek gehouden, want hij heeft gelopen als nooit tevoren. Zaterdag was stad-dag en we zijn daarvoor naar Steenwijk getogen. Opvallend gezellig dorpje waar onze honden nog gewoon doorheen kunnen lopen, zonder negatief commentaar. De middag werd gebruikt voor een kaart en kompasoefening en een behoorlijke wandeltocht, waar de meesten een uurtje of vier over deden. Gelukkig speelde alles zich af in een heerlijke najaarszon, dus niemand mocht mopperen. Zondag de laatste dag werd nog flink doorgewerkt, om nog een laatste slag in de africhting te maken. Op het eind konden we terugkijken op een zeer geslaagde cursus waar we na de avondtheorie, behoorlijk flink gelachen hebben. Wel is merkbaar dat de meesten onder ons geen 25 meer zijn en dat betekent dus een aanmerkelijk langere nachtrust nodig hebben. Er werd op tijd naar bed gegaan en weinig gedronken. Wel zo goed eigenlijk, want ieder was er overdag met zijn hoofd goed bij. De resultaten van de cursus zijn voor ons een motivatie om weer verder te gaan. Jonge honden die een forse stap voorwaarts gedaan hebben. Al langer trainende honden die doorschoten naar inzetbaar niveau. Elk team kan denk ik terugkijken op een geslaagde cursus.

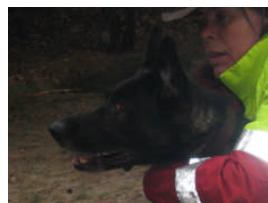

om weer verder te gaan. Jonge honden die een forse stap voorwaarts gedaan hebben. Al langer trainende honden die doorschoten naar inzetbaar niveau. Elk team kan denk ik terugkijken op een geslaagde cursus.

De resultaten van de cursus zijn voor ons een motivatie

om weer verder te gaan. Jonge honden die een forse stap voorwaarts gedaan hebben. Al langer trainende honden die doorschoten naar inzetbaar niveau. Elk team kan denk ik terugkijken op een geslaagde cursus.

om weer verder te gaan. Jonge honden die een forse stap voorwaarts gedaan hebben. Al langer trainende honden die doorschoten naar inzetbaar niveau. Elk team kan denk ik terugkijken op een geslaagde cursus.

Irene

PS Het moge duidelijk uit de foto's blijken: Extra aandacht werd deze cursus geschonken een het focussen van de hond op zijn zoekopdracht. Nou dat is gelukt!

Vooruitblik op mei 2009

Ja we zijn er vroeg bij en dat moet ook wel. Het plan is namelijk in mei 2009 weer een internationale oefening te organiseren en dan moet er nu al geregeld en georganiseerd worden. Eerst wil ik nu al een beroep op jullie gaan doen. Zonder ieders medewerking kan zo'n oefening niet van de grond komen en daarom wil ik jullie allen vragen in jullie agenda's te turen en Hemelvaart vrij te houden. Ook tussendoor zullen een aantal zaken gedaan moeten worden. Oudgedienden onder ons weten wat voor heksentoe zo'n internationale oefening is. Dus de vraag is: willen jullie meewerken. Graag dus even een melding aan ons. De bedoeling is om weer een paar landen uit te nodigen om samen met ons te trainen. In zo'n cursus ligt de aandacht voornamelijk op de inzetbare of bijna inzetbare puinhonden en we willen dan dus uiteindelijk op de zaterdag of zondag een afsluitende internationale oefening,

waarbij er teams samengesteld worden uit de diverse landen. De uitnodigingen voor zo'n oefening gaan binnenkort de deur uit. Indien 2009 dan weer zo'n succes wordt als de voorgaande edities, dan voorspel ik iedereen een fantastisch weekend.

In het Nederlands	In het Brabants
Dit behoort tot de mogelijkheden.	Da ken.
Hieromtrent kunnen wij u geen enkele zekerheid bieden.	Ge wit noit nie.
Zou u dat eens willen herhalen?	Wa?
Zulks ben ik geenszins van plan.	Da den'k toch nie.
Ligt dat in de lijn der verwachtingen?	Zou da?
Hiermee denk ik geen problemen te ondervinden.	Hendig zat.
Dit wordt door mij als bijzonder spijtig ervaren.	Da's sund.
Hetgeen u mij vertelt, verbaast mij ten zeerste.	Wa zedde nou?
Deze informatie is geheel nieuw voor mij.	Daor wit 'k niks van.
Ligt dat binnen het kader van uw bevoegdheden?	Meude gaai da wel?
Ik heb hierover een enigszins afwijkende mening.	Das nie!
Het leven van een Brabander gaat niet over rozen.	Tis wa.

Wist u dat

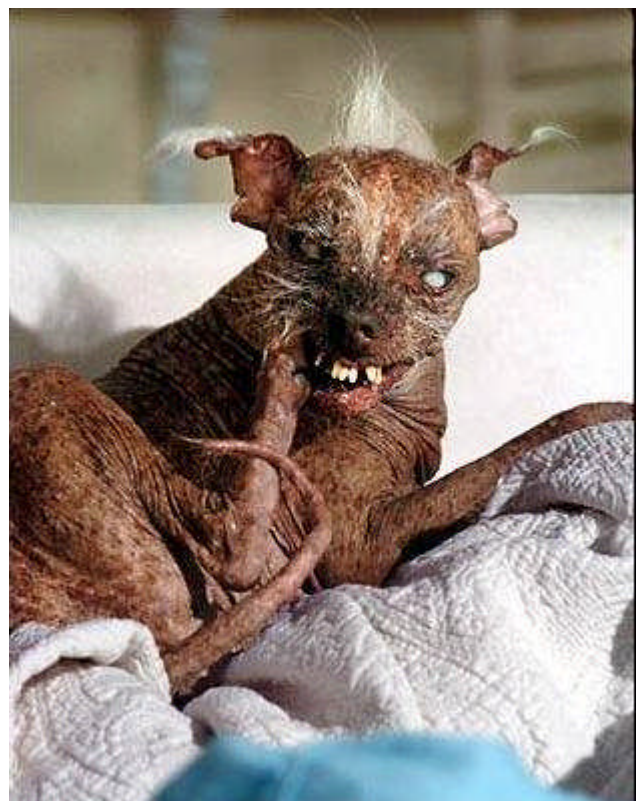
- Er steeds meer Retrievers bij de IRG komen en zij het samen goed met elkaar kunnen vinden.

-
-
-
-
-
-
-
-
- Er ook steeds meer mannen bij de IRG komen en dat zij het samen ook goed met elkaar kunnen vinden
- Het niet veel gekker moet worden
- Marion hoopt ooit zo oud te worden als Irene

- De telefoon van Margareth niet zo goed kan zwemmen
- Margareth Dick heeft, die de telefoon heeft proberen te reanimeren
- Moniek ondanks haar ouderdom tijdens het uitlaten met Liesbeth blijft werken.
"Gistermiddag liep ik Moniek uit te laten in de Rampert. Opeens schoot Moniek het bos in op een manier waarvan ik dacht "die heeft lucht van een persoon". Aangezien ze echt de bosjes in verdween, ging ik er achteraan. De schrik sloeg me om m'n hart toen ik ineens 2 paar benen zag!!
 Bij nadere inspectie bleek het te gaan om 2 jonge jongens die verstopt lagen achter een boomstronk omdat ze cowboytje speelden".
- Het Brabants is de kortste taal van ons land en dus de meest efficiënte! Met het Brabants als voertaal kunt u 80% bezuinigen op de tijd die u doorbrengt met werkbesprekingen.
- Het trainingsschema voor de laatste maanden van 2008 bekend is gemaakt.

November	9	22
December	7	21

Aan al mijn lieve ex-mede-reddingshondenkanjers die me een hele lieve kaart stuurden vanuit hun zware trainingskamp:

Bedankt voor de kaart, het is fijn om te merken dat uit het oog (en neus) niet perse uit het hart hoeft te betekenen!!

Zie hier boven mijn nieuwe aanwinst waarmee ik mijn rentree in reddingshondenwereld meende te gaan maken.

Helaas blijkt ik een kat in de zak gekocht te hebben en is het geen puppie die zijn nestharen nog moest verruilen voor zijn waterafstotende vacht, maar een ouwetje van 14 jaar die eigenlijk al dood is maar het zelf nog niet weet!!

groet Annemiek

LET OPI!
TRAININGSSCHEMA 2009

Het trainingsschema voor 2009 is vastgesteld. Let op de trainingen wisselen tussen zondag en zaterdag.

Januari	11	14
Februari	8	21
Maart	15	28
April	12	25
Mei	Hemelvaartcursus	
Juni	14	27
Juli	12	
Augustus	Vakantie	
September	6	19
Oktober	Najaarscursus	
November	22	
December	6	19